

Regeringskansliet
Miljödepartementet
Naturmiljöenheten
Landmiljö
103 33 STOCKHOLM

2020-06-08

M2020/00205/Nm

Remiss av SOU 2019:67 om hållbar terrängkörning

Svenska jägareförbundet ("förbundet") får härmed avge följande remissvar.

Utredaren föreslår att tillstånd till terrängkörning ska kunna meddelas av Transportstyrelsen till personer med en funktionsnedsättning som innebär en varaktigt nedsatt förmåga att förflytta sig. Förbundet anser att ett allmänt undantag istället bör införas för rullstolsburna personer med bestående rörelsehinder som enligt 20a & 20 b §§ jaktförordningen har rätt att bedriva jakt från motordrivet fordon.

Idag har cirka 200 personer sådana tillstånd för terrängkörning meddelade av länsstyrelserna kopplat till den jakt som får bedrivas enligt bestämmelserna i jaktlagstiftningen. Dessa tillstånd kan dock endast meddelas länsvis och för de rullstolsburna personer som vill jaga i hela landet så krävs en omfattande tillståndsprocess för att söka tillstånd i samtliga län. För den som har ett handikapp innebär en sådan omfattande administration ett betydande hinder då ork och kunskap ofta är begränsade. Samhället behöver stödja dessa personer och inte ställa upp ytterligare hinder i deras liv. Tidigare var det Naturvårdsverket som utfärdade dessa tillstånd och då gällde de över hela landet.

Svenska Jägareförbundet

Nu föreslår utredaren istället att Transportstyrelsen ska få detta ansvar vilket i och för sig förbättrar situationen när det gäller antalet tillstånd som krävs för att jaga i hela landet. Däremot innebär det att ytterligare en myndighet kan behöva inblandas i beslutsprocesserna för att kunna bedriva jakt, då Naturvårdsverket eller länsstyrelsen, när det fåglar och vissa däggdjur, alltjämt måste fatta beslut om att tillåta jakt med motordrivna fordon enligt 20a-20b §§ jaktförordningen. I detta avseende hade det varit bättre att lägga alla beslut, såväl enligt jaktlagstiftningen som enligt terrängkörningslagstiftningen, hos Naturvårdsverket om syftet varit att minska antalet inblandade myndigheter för den enskilde.

Den bästa lösningen är dock att rullstolsburna personer med bestående rörelsehinder omfattas av ett allmänt undantag för att bedriva den jakt som jaktlagstiftningen medger. Detta minimerar administrationen utan att miljöpåverkan blir nämnvärt större. Utredningens uppskattning att ca 500 000 personer skulle kunna omfattas och nyttja undantaget enligt förslaget är kraftigt överdrivet. Så många fordon av aktuellt slag finns enligt utredningens egna siffror inte ens i landet idag. Sannolikt skulle antalet rullstolsburna jägare med bestående rörelsehinder öka något men inte annat än marginellt från dagens ca 200 personer.

Utredningens förslag omfattar dock inte bara jakt utan även fiske och annat friluftsliv. För dessa aktiviteter där det också kan finnas ett behov att komma ut i naturen för rörelsehindrade kan utredningens förslag vara lämpligt för att hålla nere totalantalet. Dessa personer har ju till skillnad från jägare inte alltid ett samtycke från aktuella markägare för att vistas och färdas på fastigheten. En jägare som med markägarens medgivande bedriver jakt har ju redan en relation och kan på ett enkelt sätt diskutera hur terrängkörningen kan ske på lämpligaste sätt för att minimera markskador och miljöpåverkan, samtidigt som ansvar för eventuellt skadestånd kan utkrävas direkt.

Istället för att bygga ytterligare byråkrati för jakten för funktionshindrade i form av nya myndigheter och nya kriterier som inte matchar, anser således förbundet att det är lämpligare med ett särskilt undantag just för jakt i enlighet med jaktlagstiftningens bestämmelser för rullstolsburna med bestående rörelsehinder.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Bo Sköld
Generalsekreterare

Ola Wälimaa
Förbundsjurist